

1. Oktober 2026

EM2026/158

Forslag til forespørgselsdebat om, spørgsmålet om behovet for at udvide landsdækkende tilbud om psykologisk behandling og samtaleforløb med det formål at fremme samfundets og individets udvikling.

(Medlem af Inatsisartut Bentiaaraq Ottosen, Atassut)

Siumut takker medlem af Inatsisartut Bentiaaraq Ottosen, Atassut, for at have rejst en vigtig debat om behovet for at udvide tilbuddene om psykisk behandling og samtaleforløb i hele landet.

Psykisk sundhed er ikke kun et anliggende for det enkelte menneske. Det vedrører familierne, børnene, arbejdspladserne og hele samfundet.

Alt for mange mennesker i vores land lever fortsat med følgerne af traumatiske oplevelser. Det kan skyldes omsorgssvigt i barndommen, vold, seksuelle overgreb, misbrug, selvmord i familien eller andre alvorlige oplevelser. Og gennem årene har alt for mange lært, at de må bære deres smerte alene.

Det skal vi have mod til at ændre.

For Siumut er det helt afgørende, at mennesker ikke først får hjælp, når deres problemer er blevet så alvorlige, at situationen er kritisk. Vi skal blive bedre til at hjælpe tidligere.

Naalakkersuisut har fremhævet Inulervik, der i oktober 2025 åbner som et landsdækkende tilbud, hvor borgerne kan henvende sig uden forudgående henvisning. Det er positivt. Men for Siumut er det helt afgørende, at tilbuddet ikke kun er landsdækkende på papiret. Uanset hvor en borger bor – i Nuuk, i en mindre by eller i en bygd – skal hjælpen opleves som reelt tilgængelig.

Derfor er vi også nødt til at spørge: Har borgerne reelt lige adgang til hjælp? Er der tilstrækkelig kapacitet til at hjælpe dem? Kan de få hjælp på deres eget sprog? Og hvordan når vi ud til de mennesker, som ikke selv tager det første skridt og beder om hjælp?

På grund af Grønlands store geografiske afstande og manglen på uddannede fagpersoner er vi nødt til at tænke bredere i vores løsninger. Samtaleforløb via digitale løsninger, udgående eller rejsende behandlingstilbud og lokale tilbud kan være en del af løsningen. Samtidig skal vi målrettet arbejde for at uddanne flere grønlandssprogede psykologer og andre relevante fagpersoner og for at fastholde dem i Grønland.

Siumut mener også, at vi skal være åbne over for forskellige former for samtaleforløb og behandling. Når mennesker befinder sig i en sårbar situation, skal vi samtidig stille klare krav til faglighed, kvalitet og ansvar. Rådgivende samtaler, psykoterapi og andre tilbud kan ikke uden videre sidestilles med behandling hos en psykolog.

Samtidig skal vi være opmærksomme på ikke at gøre alle vores samfundsmæssige problemer til spørgsmål om det enkelte menneskes psykiske tilstand. Psykologisk behandling kan hjælpe den enkelte, men den kan ikke stå alene som løsning.

Forebyggelse handler også om trygge familier, gode daginstitutioner og skoler, gode boligforhold, behandling af misbrug samt tidlig hjælp til børn og familier, inden problemerne vokser sig store.

Derfor mener Siumut, at indsatsen skal gå i to retninger: Vi skal gøre det langt lettere at få professionel hjælp, samtidig med at vi skal forebygge de forhold, der skaber mistrivsel.

Vi skal skabe et samfund, hvor det er naturligt at bede om hjælp. Det skal ikke opfattes som svaghed at tale om sin smerte. Og når et menneske endelig finder modet til at række hånden ud og bede om hjælp, skal hjælpen være klar.

Derfor ser Siumut positivt på formålet med denne forespørgselsdebat. Vi mener, at debatten konkret bør belyse, hvordan vi kan øge behandlingskapaciteten, hvordan tilbuddene reelt kan nå ud til hele landet, og hvordan vi kan uddanne flere relevante fagpersoner og sikre, at de bliver i Grønland.

Psykisk sundhed er ikke kun en investering i det enkelte menneskes liv. Det er en investering i vores familier, vores børn og vores samfunds fremtid.

Med disse bemærkninger takker vi fra Siumut for forespørgselsdebatten og ønsker en god debat.

Lars Poulsen, Siumut